

'HET SCHEEP(S)JOURNAAL'

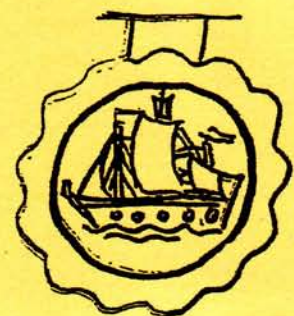
Officieel orgaan van de werkgroep genealogie van de
Familiestichting Scheepbouwer.

Een door Trudy Scheepbouwer vervaardigd bord, met daarop het (of een) wapen, dat onze familie symboliseert. (Zie het artikel op pagina 16)

Jaargang 12 - nummer 1

april 2010

IN DIT NUMMER:

1.	Van de redactie	pagina	3
2.	De oudste, de jongste en geboorten	pagina	4
3.	Verjaardagen en jubilea	pagina	6
4.	In Memoriam	pagina	9
5.	Uit de pers	pagina	9
6.	Reacties van lezers	pagina	10
7.	Het familiewapen	pagina	16
8.	Financiën	pagina	18
9.	Tenslotte	pagina	18

1. Van de redactie.

Op het moment, dat ik deze intro op het eerste nummer van onze 12de jaargang schrijf (7 maart), is het buiten nog behoorlijk fris, maar toch zit er al duidelijk voorjaar in de lucht.

We mogen aannemen, dat de winter nu toch echt op z'n retour is. Al met al was het een voor de laatste jaren ongebruikelijk lange en straffe winter. Ik schrijf met opzet niet: 'streng', want dat was het naar mijn gevoel niet.

Diegenen onder ons, die al wat meer winters op dit ondermaanse rondlopen, weten dat we in de afgelopen 60 jaar een aantal echt strenge winters voorbij hebben zien komen. En daarmee was deze niet te vergelijken!

Niettemin denk ik dat velen blij zijn dat het ergste achter de rug is en dat we ons kunnen richten op betere tijden.

Dat geldt zeker voor mij en de mijnen, want nog 8 weken (inmiddels nog maar 31/2) en dan gaan we (D.V.) met een deel van de familie naar Curaçao om daar - bij onze oudste dochter met man en kind - het 50-jarig huwelijksfeest van Florry en mij te vieren. Wij hebben er erg veel zin in.

Omdat we op de terugweg onze kleindochter mee nemen voor de zomervakantie in Nederland, blijven we maar liefst 8 weken weg. Heerlijk!

Inmiddels hebben we onze eerste bestuursvergadering van dit jaar ook l weer achter de rug. Belangrijk onderdeel van de beraadslagingen was de financiële situatie van onze

stichting. Elders in dit blad vindt u een uitgebreidere verslaglegging van de penningmeester over het jaar 2009. Duidelijk is dat de financiële basis onder de stichting erg kwetsbaar is. Oorzaak daarvan is met name het gestaag teruglopende aantal donateurs.

Daarom hier nog maar weer eens een oproep: zijn er in uw familie nog potentiële donateurs, laat het ons weten (dan sturen we ze een ex. van ons blad en een familieballpoint) en maak hen attent op onze website WWW.Scheepsjournaal.nl waarop ook een formulier voor aanmelding is te vinden.

Als elke donateur één nieuwe aanbrengt, dan zijn we voorlopig uit de problemen!

Maar zolang dat niet het geval is, moeten we zoveel mogelijk de tering naar de nering zetten. Dat betekent in concreto - omdat ons blad nu eenmaal de grootste kostenpost is - dat we, met spijt in het hart, dat wel, hebben besloten voorlopig niet meer 4 maar nog maar 3 journaals per jaar te laten verschijnen.

Bovendien werd de suggestie geopperd om aan diegenen die dat willen, het blad voortaan elektronisch toe te sturen. Als een substantieel deel van onze lezers daartoe zou besluiten, scheelt dat aanzienlijk in de portokosten. En die portokosten zijn weer een belangrijk deel van de productiekosten van het blad!

Vandaar onze oproep: indien u het blad voortaan elektronisch wilt ontvangen, stuur ons dan even een mailtje (hoesch@online.nl) en dan dragen we daar met ingang van het volgende nummer zorg voor.

Een ander besluit van onze vergadering was, dat er is besloten om in 2012 aan het eind van de zomer opnieuw een familiebijeenkomst te organiseren.

Twee leden uit het bestuur gaan zich nu buigen over de juiste datum en een voorstel voor een programma. Zodra daar meer over bekend is berichten wij via ons blad en op de homepage van onze website daarover.

Mochten er onder lezers ideeën leven over een leuke locatie die, of een evenement dat voor een brede doorsnee van onze donateurs in aanmerking komt, dan kunnen ze uiteraard voorstellen doen. Een mailtje of berichtje (zie laatste pagina voor adres) en we brengen het onder de aandacht van de organisatoren.

2. De oudste, de jongste en geboorten.

De oudste

In het vorige nummer berichtte ik over de wijziging in de ranglijst van de oudste Scheepbouwer.

Door het overlijden van Elisabeth was **JACOBA SCHEEPBOUWER**, op **10 oktober 1918** geboren in Zaandijk en dus **91 jaar** oud, de oudste.

Dat heeft niet lang mogen duren!

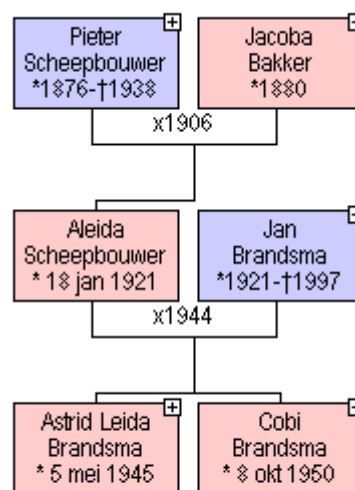
Op 13 januari 2010 overleed zij in alle rust en op 18 januari is zij in besloten kring gecremeerd.

Al met al was zij dus slechts iets meer dan een maand de oudst levende Scheepbouwer.

Volgens mijn gegevens wordt haar plaats nu ingenomen door

ALEIDA SCHEEPBOUWER

geboren te Rotterdam op 18 januari 1921 en dus 89 jaar oud.

Mocht u van mening zijn, dat iemand anders van de familie recht heeft op vermelding in deze rubriek, dan graag een berichtje aan de redactie!

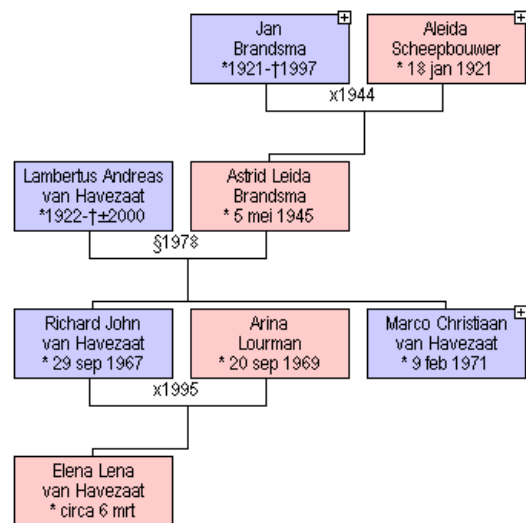
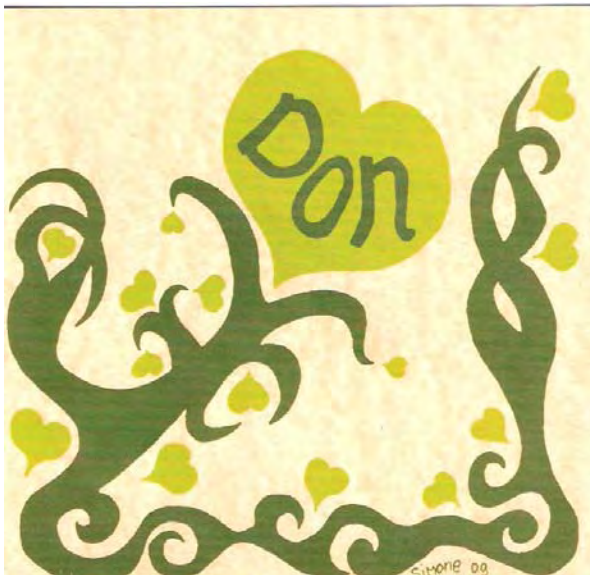
De jongste

Meldde ik in het vorige nummer nog, dat de sinds 2 september 2009 **Alisha** de jongste Scheepbouwer was, ook dat heeft niet erg lang mogen duren.

Op 16 december kreeg ik een miltje van een trotse grootmoeder, dat op 7 december 2009 in Bergen op Zoom haar kleinzoon **Don Corrada (Donny)** was geboren.

De trotse ouders zijn Elroy en Simone Spaans. Simone verklaarde, dat zij Don gewoon een leuke roepnaam vonden en dat Corrada een samentrekking is van de voornamen van de beide oma's: Cornelia en Ada.

Van zowel mijn schoonzoon uit Curacao als van een trotse overgrootmoeder Aleida Scheepbouwer, kreeg ik bericht van de geboorte op of omstreeks 6 maart 2010 van **Elena Luna van Havezaat**, dochter van Richard en Arina van Havezaat. Trouwe lezers van dit blad herinneren zich ongetwijfeld nog dat ik vorig voorjaar bij hen op bezoek was op Curacao.

3. Verjaardagen/jubilea.

M	D	W	D	V
30	31	1	2	3
6	7	8	9	10
13	14	15	16	17
20	21	22	23	24
27	28	29	30	1

Verjaardagen:

Onderstaand volgen de jarigen en de huwelijksjubilarissen uit de maanden april t/m september.

JARIGEN

april

09	Johanna	60 jr
12	Jan Arnold	70 jr
21	Maria Sieuwte	82 jr
24	Jason M. Wheelden	25 jr
27	Joop Kos	65 jr
	Eduard J Bolk	45 jr
28	Jaap de Slegte	40 jr
29	Kaylee L. Harmon	15 jr

mei

03	Inge Hoelen	50 jr
05	Jacobus	90 jr
	Astrid L.J. Brandsma	65 jr
08	Janna C. Biesheuvel	65 jr
09	Mika Jannick	02 jr
10	Leni Marie	70 jr
	Alysia B. Manragon	05 jr
11	Willemina J. de Pee	50 jr
14	Ruby M.P. Alladin	15 jr
15	Christian J. Mandragon	02 jr
17	Lambertus	55 jr
20	Joris A. Hoelen	15 jr

24	Pieter J. Beets	80 jr
28	Barend Zuidema	75 jr

juni

01	Eva	10 jr
02	Frederik H. Casteleins	55 jr
04	Adriana	60 jr
05	Magdalena W. van Doorn	70 jr
	Nelly A. Gorissen	70 jr
09	Johannes A. Nonneman	70 jr
11	Sjoukjen Tieland	65 jr
12	Mirre Bente Anemaet	03 jr
14	Cornelia Frehling	65 jr
19	Willemina	90 jr
	Thije	05 jr
	Corbin M. Henschel	02 jr
27	Johannes W.J.	45 jr

juli

04	Spike	15 jr
11	Ingeborg C. de Nie	50 jr
12	Judith Coopman	25 jr
13	Alida Maria	75 jr
19	Johanna Mathila	60 jr
21	Nathan S. Dupont	20 jr
22	Ronald v.d. Glas	50 jr
23	Fredrik Petrus J.	65 jr
28	Alida M. de Vos	75 jr
29	Jelte	02 jr

augustus

01	Rolien	45 jr
02	Hanneke M. Hoelen	30 jr
03	Johannes	55 jr
08	Adriaan Marku	55 jr
11	Irene C. Elbertsen	50 jr
15	Anneke B. Mantel	70 jr
16	Adriaatje Stout	85 jr
19	Barbara C. v.d. Ploeg	85 jr
26	Leendert Fillekes	45 jr
27	Arnold Otto	40 jr

september

05	Jona (Elisa J.) Reitsma	04 jr
07	Rachel Alida	10 jr
10	Johanna	70 jr
	Sylvia Maria	50 jr
11	Maria Antonia	85 jr
12	Jenny Regina	65 jr
14	Peter Bruin	50 jr
16	Huibert	50 jr
18	Hendrika S. Frehling	55 jr
20	Olaf R. Reimers	35 jr
23	Adriana C. Loeve	75 jr
24	Johanna M. d Vos	70 jr
25	Roberto Maas	40 jr
26	Arie van den Ende	75 jr
	Kaatje v.d. Laan	75 jr
	Nena M. van Dam	05 jr
28	Karen van Beek	40 jr
29	Peter Broere	50 jr

HUWELIJKSJUBILEA

april

Jan Huibert Scheepbouwer
en
J. Waaijer
zijn op 25 april 2010
35 jaar getrouwd.

mei

Hurby H. Rodrigues Capelo
en
Soraya Gracinha Jong
zijn op 4 mei 2010
5 jaar getrouwd.

Geert Reginald Scheepbouwer
en
Els Maria Lucien Regina Hamerlinck
zijn op 5 mei 2010
15 jaar getrouwd.

Johannis Jacobus van der Wulp
en
Geertruida Scheepbouwer
zijn op 7 mei 2010
45 jaar getrouwd.

H. de Groot
en
Maria Scheepbouwer
zijn op 21 mei 2010
4035 jaar getrouwd.

Hans Luiten
en
Johanna Wilhelmina Scheepbouwer
zijn op 21 mei 2010
35 jaar getrouwd.

Juni

Adriaan Gabriel van Os
en
Margot Edith Hendrikse
zijn op 10 juni 2010
40 jaar getrouwd.

Robert Eduard Johannes
Van Nikkelen Kuiper
en
G.E.M. Prins
zijn op 26 juni 2010
35 jaar getrouwd.

juli

J.M. van Waardhuizen
en
Johanna Mathilda Scheepbouwer
zijn op 1 juli 2010
40 jaar getrouwd.

Johannes Cornelis Scheepbouwer
en
Johanna Cornelia Neijhoft
zijn op 13 juli 2010
50 jaar getrouwd.

Giovanni Cattoli
en
Louise Willemina Aletta Scheepbouwer
zijn op 19 juli 2010
10 jaar getrouwd.

J. Trip
en
Helena Maria Coppens
zijn op 30 juli 2010
45 jaar getrouwd.

augustus

Reno M.G. Stam
en
Sonja Petronella Varga
zijn op 2 augustus 2010
25 jaar getrouwd.

Richard John van Havezaat
en
Arina Lourman
zijn op 25 april 2010
15 jaar getrouwd.

september

Jacobus Johannes Cornelis Scheepbouwer
en
Arlou Smolders
zijn op 5 september 2010
15 jaar getrouwd.

Wouter Frank Hoelen
en
Frederika Maria van Egmond
zijn op 14 september 2010
20 jaar getrouwd.

Isaak Johannes Scheepbouwer
en
Klaaske Holtering
zijn op 23 september 2010
45 jaar getrouwd.

Nota bene:

Voor de goede orde merk ik nog maar eens op, dat ik niet kan instaan voor de volledigheid en/of de juistheid van de hierboven vermelde feiten, omdat mijn databank niet volledig up-to-date is. Als ik daardoor ongewild personen in de bovenstaande lijsten heb opgevoerd, die niet meer in leven zijn of huwelijken heb vermeld, die niet langer bestaan, dan betreur ik dat.

Graag ontvang ik daarover dan een reactie (met vermelding van de juiste gegevens), zodat de fout kan worden hersteld.

Zijn er personen niet opgenomen, die er wel in hadden behoren te staan, dan verneem ik dat ook graag.

Naar aanleiding van deze oproep kreeg ik in het verleden af en toe inderdaad enkele correcties. Waarvoor dank!

4. In Memoriam.

Zoals hierboven in de rubriek 'De oudste' al werd vermeld, is

op 13 januari 2010 in Hillegom overleden
onze allerliefste moeder, schoonmoeder
en oma

JACOBA MARS-SCHEEPBOUWER
weduwe van Pieter Mars

geboren 10 oktober 1918 te Zaandijk

Blijkens de tekst op de kaart was er 'tot het einde toe herkenning en liefde'.

Vervolgens ontvingen wij recent bericht dat

op 1 maart 2010 is overleden mijn lieve
man, onze vader, schoonvader, opa en
overgrootvader

FRANCISCUS SCHEEPBOUWER
echtgenoot van Diny de Vries

geboren te Gouda 7 juli 1926

Tijdens een stijlvolle uitvaartdienst hebben wij namens onze familie met een bloemenhulde afscheid genomen en zijn nabestaanden gecondoleerd.

Dat leven en dood soms hand in hand gaan bleek in het telefoongesprek, dat ik had met Aleida Scheepbouwer over de geboorte van haar achterkleinkind. Zij meldde mij namelijk tevens het overlijden van haar laatste schoonzuster:

Op 14 maart 2010 overleed te
Valkenswaard

ELISABETH SARA SERRARENS
echtgenote van Arie Scheepbouwer,

geboren te Rotterdam op 2 november 1915

Indien u kennis heeft van het overlijden van (een) familielid(leden), geef mij dan daarvan alsnog een berichtje.

5. Uit de pers.

Verschillende malen berichtten wij over het museum 'Ot en Sien', over het trieste overlijden van een van de initiatiefnemers, Jacques Scheepbouwer in 2009 en de afwikkeling van de overdracht van het museum aan de nieuwe exploitanten.

In de Leeuwarder Courant van 16 april 2010 stond een artikel van 'Sien', dat wij op de volgende pagina integraal afdrukken:

8. Reacties van lezers.

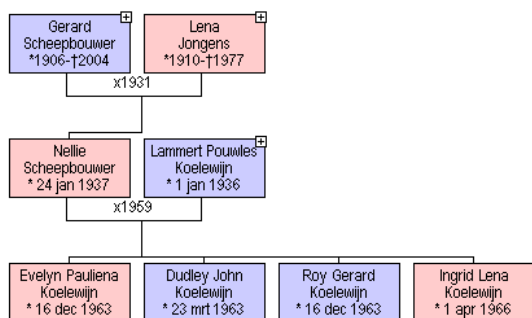
Tijdens het bezoek, dat onze drie bestuursleden Len, Trudy en Jacqueline aan Nico en Willy Fillekes brachten (zie ons decembernummer), kregen ze bovenstaand kaartje mee, met de mededeling, dat dat een mooie locatie zou (kunnen) zijn voor (een deel van) een familiereünie.

De 'Patron Cuisinier' is een neef van Wil.

Omdat 2 van de drie bezoeksters vanuit het bestuur het verzoek hebben gekregen hun gedachten over een nieuwe familiebijeenkomst in 2012 te laten gaan, hoort u hierover wellicht later nog nader!

A LETTER FROM THE BUSH!

Onlangs kwamen we in (mail)contact met Nellie Scheepbouwer in Australië. Om haar plaats in de familie even te schetsen: zij is de middelste dochter van Gerard Scheepbouwer uit Zeewolde. Bezoekers van onze eerste familiebijeenkomst in de Witte Bergen zullen zich hem ongetwijfeld nog herinneren!

Zij is gehuwd met Lammert P. Koelewijn (die zijn naam later wijzigde in "Knight") en heeft inmiddels 4 kinderen.

In 1960 vertrok het echtpaar naar Australië om daar een nieuw bestaan op te bouwen.

Op verzoek van Tineke, die het eerste contact met haar onderhield, schrijft zij nu een soort dagboek vanuit Australië vanaf de eerste dagen.

Hieronder haar verhaal:

EMIGRATIE NAAR SYDNEY-AUSTRALIË 1960.

'Ik ben Nellie Knight-Scheepbouwer, geboren 24

januari 1937 in Amsterdam. Ik ben een van de drie dochters (de middelste) van Gerard Scheepbouwer geboren in de Rijp en Lena Jongens geboren in Oost Grafdijk (later woonden ze in Kraggenburg en Zeewolde). Mijn vader is 5 jaren geleden op zijn 98ste verjaardag (kerst) overleden.

Op 6 oktober 1959 trouwde ik met Lammert Pouwles Koelewijn, geboren op 1 januari 1936 in Amsterdam.

In 1959 wilde Australië vakmannen of gezonde echtparen als emigranten. Wij waren kantoorwerkers en gezond, dus werden we geaccepteerd door het normale emigratiesysteem. We konden kiezen of we met de boot (ongeveer 6 weken

onderweg) wilde gaan of vliegen in drie dagen. We wilden er zo vlug mogelijk naar toe. In Nederland was de temperatuur op dat moment 10 graden onder nul. Na drie dagen vliegen via Biak (Nieuw Guinea) landden we op 7 februari 1960 op Mascot Airport in Sydney. De temperatuur was 39 graden Celsius (erg heet). Hittegolcondities.

We hadden niet veel geld en geen familie of vrienden in

Sydney. We werden met een bus naar een 'Accommodation Centre' in Scheyville (Richmond/Windsor omgeving) gebracht. Op weg daar naar toe reden we door oude gedeelten van Sydney: Mascot – Tempe – Alexandria – Granville en Windsor Road. We zagen niets anders dan oude huizen en fabrieken. Huizen die in elkaar zakten. We zagen ook auto's, maar geen nieuwe. Iedere auto die we zagen, was oud en verroest. We keken elkaar aan: ze hadden ons in Nederland verteld, dat we ons eigen huis konden hebben en onze eigen auto, maar ze hadden vergeten te vertellen, dat alles oud was. Toe we aankwamen in Scheyville (het had geregend) zagen we mannen en vrouwen

blootsvoets in de rode klei staan.

We dachten toen: 'WHAT HAVE WE DONE ?'

We werden naar een hele kleine kamer gebracht, dat had 2 eenpersoons bedden, een stoel en een bezemkast. We hebben de bedden opgemaakt en zijn gaan slapen. Het eerste wat ik de volgende dag deed, was de kamer schoonmaken, want iemand voor ons had overgegeven en de muren zaten er vol van.

Weer zeiden we: 'WHAT HAVE WE DONE ?'.

Vanuit het 'Accommodation Centre' moesten we werk gaan zoeken. We kregen 100 Australische ponden om dat te kunnen doen. We zaten twee uur met de trein van de

binnenstad af. Na acht dagen dagelijks reizen, hadden we allebei een baan gevonden. We mochten toen door naar een 'Hostel', 15 km van de binnenstad. Het 'Hostel' was een grote schapenschuur, die omgebouwd was voor emigranten. Het had veel kakkerlakken, die 's avonds overal rondliepen. We mochten niet koken in onze kamers, we aten in een eetzaal. Hier woonden 350 emigranten uit allerlei landen. Vlakbij was een ander 'Hostel' voor Engelse emigranten (2500). We moesten nu huur en kost betalen en beloven dat we zeker twee jaar in Australië bleven. Als we dat niet deden moesten we het hele bedrag voor de reis terugbetalen. In het 'Hostel' hadden we een kleine kamer met twee stoelen,

een vierkante tafel, twee kleine klerenkasten en een bankstel, dat je in een 2-persoonsbed kan veranderen. We hadden ook al onze eigendommen, die we uit Nederland hadden meegenomen, in deze kamer. We mochten twee jaar in het 'Hostel' blijven. Toen wij weggingen werd de verblijftijd veranderd in zes maanden. We hadden geen televisie of radio.

In 1960 kochten we stuk land in Liverpool, 60 km van de binnenstad. Het ging om een z.g. 'Quarter Acre Block', wat in die tijd een normaal stuk land was om een huis op te bouwen.

We hadden een lening gekregen van 1000 Australische ponden, dat is nu ongeveer 2000 Australische dollar. We hadden allebei twee banen. Lammert deed kantoorwerk overdag en 's avonds de bewaking van het 'Hostel'. Ik werkte overdag op kantoor en deed 's avonds naaiwerk voor mensen in het 'Hostel'. Na tien maanden hadden we de lening voor het land afbetaald. Met de eigendom van het land en Lammert's levensverzekering kregen we een lening van de

'Commonwealth Bank' om een fibrohuis met drie slaapkamers, keuken, kamer, badkamer en waskamer te laten bouwen. De lening was groot 2500 Australische ponden (nu ongeveer 5000 Australische dollar).

Het huis kostte ons exact die 2500 ponden. Op 7 maart 1962 (ik was in verwachting) gingen we verhuizen naar Liverpool.

Groetjes van Nellie tot de volgende keer'.

Wordt vervolgd.

HET CANADESE HOEKJE.

Onze penningmeester (Tineke Scheepbouwer) heeft nog regelmatig contact met onze andere familie overzee (Canada) en ze was zo vriendelijk onderstaande brief van Agi uit maart jl. voor ons te vertalen:

"Misschien is bij enkelen van u nog blijven hangen dat Otto en ik eind juli 2009 naar een reünie zijn geweest van de Canadese tak van de familie Scheepbouwer, die plaatsvond in Castlegar, B.C. Canada.

Wij hebben nog steeds regelmatig email contact met Jackie en haar moeder Ann en met haar neef Bill en zijn vrouw Agi.

Het lijkt mij wel leuk om de laatste brief van Agi eens te vertalen zodat u een beetje op de hoogte blijft van onze Canadese familie. Ze begint met:

'HAPPY SPRING TO YOU ALL'
(daar bedoelt ze jullie ook mee)

Wij hopen dat het weer jullie goed gezind is. Wij hebben een hele zachte winter gehad dit jaar en wij maken ons zorgen over hoe droog de bossen zullen zijn. Hoe zal dat in de zomer gaan? Het kan een hele slechte zomer worden voor bosbranden. Ik hoop dat het heel veel gaat regenen in het voorjaar.

Onze krokussen zijn nu bijna uitgebloeid. De rozen zitten vol prachtige knoppen. Ik ben begonnen te plannen wat wij zullen planten in de groententuin. Veel tomaten

en pepers en sperziebonen. Misschien zucchini en komkommer. Het wordt een drukke zomer voor ons.

Bill heeft plannen om veel werk rond het huis te gaan doen. Het hek en de trap aan de voorkant moeten af dit jaar en mogelijk het looppad rond ons huis. Het looppad zal een grote klus worden.

Als alles goed gaat hopen wij een kleine vakantie te kunnen nemen. Misschien gaan wij naar Edmonton. Ik ben er nog nooit geweest en mijn oudste zoon woont daar. Het is drie jaar geleden sinds wij elkaar hebben gezien. Praten door de telefoon en online is leuk, maar niet zo leuk als hem te zien in eigen persoon.

Het gaat hier aardig goed. Bill was in februari/maart 5 weken van huis. Zijn bedrijf had veel chauffeurs aan het werk in Hope (bij Vancouver) of Cache Creek (bij Kamloops). Oorspronkelijk zou hij maar twee weken weg zijn maar tegen de tijd dat zij klaar waren, waren er 5 weken om. Hij werkt op het ogenblik buiten Castlegar maar kan nog steeds terug naar Hope gestuurd worden. Wij vinden dat niet fijn, maar het is werk. Beter ver van huis werken dan helemaal niet werken.

Tammy (dochter van Bill, red.) doet het uitstekend met haar studie en zal in april haar 'Social Workers' certificaat krijgen. Dan moet ze beslissen of ze hier blijft om haar graad te halen of terug gaat naar de kust, om haar school af te maken.

Ze mist haar moeder, zusje, nichtjes en al haar vrienden. Komende van een grote stad vindt zij Castlegar erg rustig en het heeft niet de zelfde kansen voor werk als Vancouver. Echter, financieel is ze beter af hier. Het is minder duur voor haar om

hier te leven. Midden juni weten we wat haar plannen zijn. Haar graduation is in april, maar ze is met haar practicum eind mei pas klaar.

Aaron en Connor (zoon en kleinzoon van Bill, red.) doen het goed. Hij heeft Connor nog steeds om het weekend. Dat zal veranderen als Connor naar school gaat, maar dat zal pas over twee jaar gebeuren. Connor groeit als onkruid. Hij praat voortdurend. Jammer dat je een tolk nodig hebt om hem te begrijpen.

Rose (moeder van Bill, red.) gaat voor een poosje naar de States om wat tijd door te brengen met haar zuster en zwager. Zij zijn beide ouder en niet zo gezond. Met haar zelf lijkt het goed te gaan. Ze heeft het druk gehad met haar huis opknappen. Gordon (broer van Bill, red), Linda, Gord's oudste dochter en haar kinderen en de tweeling gaan met Pasen naar haar toe. Dat zal een drukke tijd zijn.

Wel, ik denk dat dit alles is voor nu.
Take care and our love to you all,

Agi

HOE ZIJ (IN CANADA) HET BELEEFDEN.

Hoewel wat minder frequent dan Tineke hebben Florry en ik ook nog contact met de 'Canadezen'. Onderstaand een wat verlate publicatie van de reactie van Jackie op onze komst naar Canada.

Hallo Otto en Florry,

Ik ben blij te horen dat alles goed is met jullie en dat Stella zo heeft genoten van het zwemmen met de dolfijnen op Curacao. (Jackie had een jaar daarvoor ook met dolfijnen gezwommen, toen haar cruiseschip Curacao aandeed, red.)

Hoewel ik niet zo'n schrijver ben, zal ik mijn best doen om voor jullie Scheep(s)journaal mijn ervaringen met jullie bezoek op papier te zetten.

Toen ik eenmaal besloten had, dat ik jullie op het vliegveld zou oppikken, brak een spannende periode aan.

Hoe zou het zijn om verre verwanten, die niemand in Canada ooit had gezien, te ontmoeten?

Vervolgens werd het mij een beetje angstig te moede, want ik had geen idee hoe goed jullie Engels zouden spreken en verstaan en ook niet wat voor persoonlijkheden jullie zouden zijn.

De lange autorit naar Castlegar (negen uur met z'n vieren in de auto) kon op twee manieren uitwerken:

het zou dan wel een wat vreemde, zwijgzame trip worden, waarbij iedereen

zeer beleefd, maar afstandelijk zou zijn of, zoals ik nu gelukkig kan zeggen, het zou een heel gezellige, plezierige en warme trip worden, die veel korter zou lijken dan de negen uur die het daadwerkelijk duurde.

Ik weet zeker dat jij en Tiki, éénmaal in het vliegtuig gezeten en zonder de mogelijkheid nog terug te keren, de zelfde gedachten door jullie hoofd voelden spoken.

Maar vanaf het moment dat onze ogen contact maakten en Tiki een foto van me nam, zoals ik daar stond met mijn bordje, met jullie naam er op, wist ik dat we een geweldige tijd zouden hebben.

Het was zo goed om te zien hoe jullie je onmiddellijk thuis voelden in ons huis en jullie je - na zo'n vermoeiende reis en met een heel vroege start (5 uur p.m.) de volgende morgen in het vooruitzicht - het je naar de zin maakten voor de eerste nacht op Canadese grond.

Ik, die nog nooit eerder in Castlegar was geweest en mijn moeder, die niet van lange autoritten houd en er tegenop zag, hebben elk moment van de trip genoten.

Eenmaal in Castlegar aangekomen werden we een beetje overdonderd door het aantal familieleden, waarvan we de namen moesten onthouden en weten, op welke wijze we aan elkaar verwant waren.

Onze familie was uit elkaar gedreven en had elkaar soms sinds lang niet meer gezien of zelfs helemaal nooit eerder!

Na het moment, dat mijn oom Bill in het ziekenhuis lag en kort daarna was gestorven (1994), had ik mijn tante Rose en nicht Linda niet meer gezien.

Het was verbazingwekkend te ontdekken, hoe jij en Tiki de tijd hadden genomen om zoveel informatie over onze gezamenlijk verleden te verzamelen en in een special van jullie Scheep(s)journaal uit te printen en hoeveel geld jullie hadden uitgegeven voor zo'n korte reünie.

Wij werden daardoor ook met de neus op ons verleden gedrukt en we realiseerden ons des te meer, wat onze grootouders moeten hebben doorgemaakt, toen ze alles in Holland opbraken om het te ruilen voor een land dat zo ver weg was en zo verschillend van waaraan zij tot dan gewend waren.

Mijn broer Jake liet het journaal, dat jullie hadden gemaakt, zien aan de collega's waar hij mee werkt in Fort St. John.

Ze waren onder de indruk van de hoeveelheid gedetailleerde informatie die jullie hadden verschaft.

Jake was erg trots en heeft het journaal ook aan zijn vrouw en kinderen laten zien.

Ik weet dat hij en ook Eileen (de zuster van Bert, red.) het erg jammer vonden, dat zij niet bij de reünie konden zijn en zich realiseerden wat voor kans zij daarmee hebben gemist.

Wij waren blij verrast te merken hoeveel interesse voor en belangstelling in jullie Canadese familieleden jij en Tiki hadden.

Ook het feit dat jullie voor iedereen een cadeautje hadden meegebracht, hebben we zeer gewaardeerd.

Mijn nichtje en neefje (de kinderen van Jake, red.) waren erg blij met de sleutelhanger met het klompje er aan.

Hoewel we maar vier dagen samen zijn geweest, was het zo triest om jullie weer te zien vertrekken. Het voelde aan of ik iemand, die me zeer na stond, had verloren.

Door deze ervaring is het idee om Holland te gaan bezoeken en met eigen ogen te zien wat onze grootouders achter hebben gelaten, alleen maar sterker geworden.

Daar kunnen we ons gezamenlijk verleden tot ons nemen en van een fantastische vriendschap genieten en die nog laten groeien

Je weet, dat ik een warme relatie onderhoud met Curaçao. Wat een toeval dat Bianca en Leon daar ergens wonen, op dat eiland dat ik heb bezocht en waar ik een band mee heb.

En dat jij en Florry elkaar daar hebben ontmoet en toen besloten te trouwen!

De grootste verrassing, die mij recht in het hart heeft getroffen, was het fotoboek dat Tiki had samengesteld uit al de foto's, die we samen hebben gemaakt.

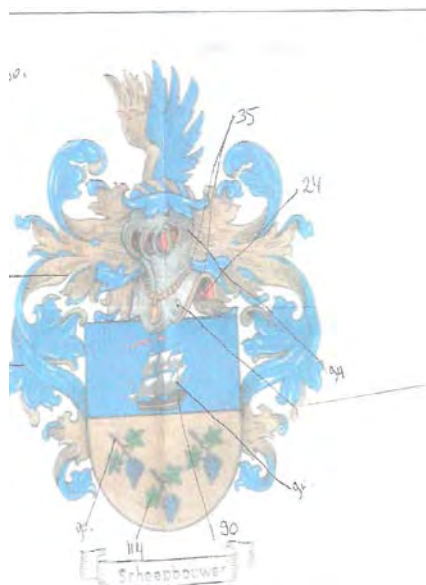
Het is werkelijk een cadeau om te bewaren, speciaal omdat ik zo van fotografie houd en al jaren foto's maak van alles wat ik in mijn leven mee maak.

Hou je haaks en liefs voor iedereen,

Jackie en Ann.

Zeilschip 'De Eendracht'.

7. Het familiewapen.

Als een voortdurend punt van aandacht staat (een/het) familiewapen op de agenda. Dat komt, omdat - ook in contact met andere familieleden - de vraag rond zo'n wapen van tijd tot tijd opduikt. Wellicht veroorzaakt door die oplichter in stambomen en heraldiek, die een aantal van ons - al dan niet ook vergezeld van een ontwerp van een familiewapen - z.g. familiestambomen toezond.

Nadere studie wees uit, dat het allemaal om falsificaties handelt. Maar die mythe van een wapen blijft rondwaren.

Nu weet waarschijnlijk lang niet iedereen, dat een wapen niet alleen in de achterons liggende eeuwen aan een familie verleend kan zijn, maar dat zo'n wapen tot op de dag van vandaag kan worden ontworpen en na goedkeuring kan worden geregistreerd als officieel wapen van een familie.

Omdat in onze familie een ontwerp de ronde deed (zie op de voorpagina en hieronder):

maar niemand wist of hier ook enige officiële status aan kon worden ontleend, werd besloten dat ondergetekende nader onderzoek zou doen bij de afdeling heraldiek van het Centraal Bureau voor Genealogie in Den Haag.

Dat gebeurde in de loop van december 2009. Ik sprak daar met de heer Guus van Breugel, heraldicus. Samen met hem hebben we de databank van de afdeling nagelopen op een wapen van de familie Scheepbouwer (negatief) of een wapen met schip en drie wijnranken (ook negatief). Tot slot hebben we ruim 50 wapens met wijnranken de revue laten passeren. Ook dat leverde niets op.

Voorlopige conclusie: er bestaat tot op heden geen officieel wapen van de familie Scheepbouwer en het bovenstaande en op de voorpagina vermelde ontwerp is naar we mogen aannemen dus fantasie.

Overigens naar de mening van het bestuur beslist geen lelijk ontwerp en wellicht een basis voor een nadere uitwerking in de richting van een officieel wapen.

Want dat is waar wij ons op willen richten in dit komende jaar: in overleg met de afdeling heraldiek komen tot een historisch verantwoord ontwerp voor een officieel te registreren familiewapen.

Er is echter één maar: de kosten van ontwerp en registratie bedragen ongeveer € 290,-. Omdat wij vriend zijn van het CBG (Centraal Bureau voor Genealogie) krijgen we daarop nog € 30,- korting.

Maar dan blijft er toch nog € 260,- over en het is maar de vraag of ons budget een dergelijke kostenpost kan verdragen. Onze penningmeester is daar nog niet uit. Gelukkig behoeven we pas na afronding van het gehele project af te rekenen, dus er is nog wat tijd voor nader overleg en eventuele fondsenwerving.

Wie weet, misschien zijn er onder onze donateurs wel familieleden, die het project zo'n warm hart toedragen, dat ze geheel of gedeeltelijk als sponsor willen optreden.

Zij die daar voor voelen, kunnen zich melden bij onze secretaris, mw. L. Stronk-Scheepbouwer, Reeweg Oost 233, 3312 CP Dordrecht.

Wij wachten in spanning af!

10. Financiën.

Met o.m. ook met het oog op het vorenstaande, maak ik u er met nadruk op attent, dat **1 februari 2010** inmiddels is verstreken.

Ik doe dat, omdat het inmiddels als bekend mag worden verondersteld dat donaties - waarvan een ieder voor zichzelf de hoogte vaststelt - **vòòr 1 februari van elk jaar** dienen te worden overgemaakt op rekening

**8535816 t.n.v. "Het Scheep(s)journaal ,
Markenbinnen".**

Hebt u derhalve nog niet betaald, schroom dan niet en maakt het met spoed over.

Zoals u weet vragen wij van u:

- willen diegenen, die tot nu toe € 12,50 hebben bijgedragen, deze bijdrage voor 2010 minimaal stellen op € 15,- (meer mag uiteraard ook) en
- willen alle anderen hun bijdrage met tenminste 10% verhogen.

Voor uw welwillende medewerking bij voorbaat hartelijk dank!

Onze penningmeester heeft inmiddels de verantwoording over het jaar 2009 opgesteld, die in de vergadering van het bestuur van 6 februari 2010 conform is vastgesteld. Zie hieronder en op de volgende pagina:

Financieel Jaarverslag over 2009 van de Familiestichting Scheepbouwer

Op 1 januari 2009 bedroeg het saldo op de
Ing-bank € 519,64
31 december bedroeg het saldo
€ 209,08

We hebben in 2009 ingeteerd, en wel met
€ 310,56
=====

Overzicht:

Inkomsten:

Saldo vorig boekjaar € 519,64
donaties 2009 (49) € 1.162,-

€ 1.681,64
mmmmmm

C.J.Scheepbouwer-van Velthuyzen.
(Peningmeester)
Markenbinnen

12 januari 2010

Uitgaven:

Restant vordering vorig boekjaar*	405,85
Scheep(s)journaal nr. 1	246,62
Idem nr.2/3	266,45
Idem nr. 4	307,22
Kosten Ing.	5,07
-	15,71
-	15,50
-	15,50
Kamer van Koophandel	26,14
Abonnementen	27,--
-	18,90
-	8,--
-	8,40
-	38,--
Diversen	13,20
Rest. teveel betaalde donatie	55,--
Debet saldo	209,08
	<hr/>
	€ 1.681,64
	mmmmmm

11. Tenslotte.

Helemaal tot slot nog een keer de verschillende mogelijkheden om de ongetwijfeld vele inzendingen aan de redactie te doen toekomen!

Om het Uw redacteur zo veel mogelijk naar de zin te maken, wordt toezending van te plaatsen bijdragen via e-mail of door middel van een floppy erg op prijs gesteld!

Postadres : Crocusstraat 43
2241 VX
Wassenaar

Bellen (vast) : 070-5112963
Bellen (mobiel) : 06-42 38 86 81

Fax : 070-5146549

E-mail : hoesch@wanadoo.nl

In 2010 zal er geen familiedag worden georganiseerd. Er is te weinig geld in kas. Zoals al eerder vermeld, streven we naar een bijeenkomst in de 2^e helft van 2012.

*Nu de vordering van het vorig boekjaar is betaald, zou het saldo op moeten lopen mits niet nog meer donateurs het laten afweten.

Aldus naar waarheid opgemaakt,

